

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413224128
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1413224128.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Nadeždou Wallnerovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, Alpenstrasse 2, CH- 6300 Zug, Švajčiarsko, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: K., o zaplatenie 408,04 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 38,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 38,83 Eur od 21.12.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 25.11.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 408,04 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 408,04 Eur od 21.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava poskytla žalovanému na základe úverovej zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX bezúčelový úver vo výške 1 659,70 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal právnomu predchodcovi splácať v 60 pravidelných mesačných splátkach s dátumom splatnosti k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý k 20.12.2010. Žalovaný svoj záväzok uhrádzať mesačné splátky nespĺnil v lehote splatnosti úveru do 20.12.2010, čím vznikol žalovanému dlh vo výške 408,04 Eur. Žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 21.12.2010, t.j. dňom nasledujúcim po konečnej splatnosti úveru. Ďalej uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Tatra banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 22.08.2012 bola pohľadávka voči žalovanému vo výške dlžnej istiny 408,04 Eur s príslušenstvom postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o.. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Debt finance AG ako postupníkom dňa 22.08.2012 bola pohľadávka voči žalovanému vo výške dlžnej istiny 408,04 Eur s príslušenstvom postúpená spoločnosti Intrum Justitia Debt finance AG.

2. Žalovaný sa k žalobe napriek výzve nevyjadril. Žaloba s výzvou na vyjadrenie mu bola doručená dňa 30.03.2017.

3. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku

jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. V prejednávanej veci súd podľa § 297 CSP vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 28.06.2017.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 16.01.2005, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 26.09.2013, prehľadom obrátov na úverovej zmluve.

6. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 16.01.2005 súd zistil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Tatra banka, a.s. uzavrela so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 50.000,- Sk s dohodnutou mesačnou splátkou 1 170,-Sk s počtom mesačných splátok 60. Termín splatnosti splátok bol dohodnutý na 20. dňa v mesiaci. Termín splatnosti prvej splátky úveru bol podľa čl. III zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutý na najbližší deň v mesiaci, nasledujúci po poskytnutí úveru, ktorým je deň splatnosti mesačných splátok. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 5 rokov od splatnosti prvej mesačnej splátky.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa ust. § 2 ods. a) a b) zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

9. Podľa § 23a ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

15. Z predložených listinných dôkazov je nesporné, že právny predchodca poskytol žalovanému úver v sume 50 000 Sk, ktorý sa zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 1 170,-Sk so splatnosťou prvej splátky 20.01.2005 (podľa čl. III zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola prvá splátka dohodnutá na najbližší deň v mesiaci, nasledujúci po poskytnutí úveru, ktorým je deň splatnosti mesačných splátok) a splatnosťou poslednej dňa 20.12.2010 (bolo dohodnutých 60 mesačných splátok).

16. Ďalej mal súd preukázané, že záväzok žalovaného vznikol zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a žalovaný ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom. Taktiež vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu vopred pripravená, je táto zmluva zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a preto je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákon na ochranu spotrebiteľa.

17. Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa najskôr v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.06.2007. Jeho ust. § 23a účinné v období od 01.1.2000 do 24.11.2004 zakotvilo tzv. typovú zmluvu, ktorou sa podľa citovaného zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. S účinnosťou od 25.11.2004 (do 30.06.2007) citovaný zákon v § 23a definoval už spotrebiteľské zmluvy ako zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nadväzne dňa 01.07.2007 nadobudol účinnosť nový Zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., ktorý v pôvodnom znení v § 3 ods. 3 zakotvil, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka alebo aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Toto znenie bolo účinné až do novelizácie zák. č. 397/2008 s účinnosťou od 01.11.2008.

18. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. definoval spotrebiteľské zmluvy v ust. § 52 rozdielne v období od 01.04.2004 do 31.12.2007 a rozdielne v období od 01.01.2008. § 52 Občianskeho zákonníka v znení v období od 01.04.2004 do 31.12.2007 zakotvoval, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. S účinnosťou od 01.01.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa ods. 3 cit. ust. je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ods. 4 cit. ust. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa znenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v období od 01.04.2004 do 31.12.2007, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy účastníkmi, zmluva o úvere, ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka nespádala. Je ale nesporné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle cit. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. v znení od 25.11.2004, keďže ide o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka a jej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a je z nej zrejmé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky spotrebiteľskou zmluvou. Keďže z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodiť, že 5. hlava Občianskeho zákonníka sa vzťahuje len a výlučne

na tie spotrebiteľské zmluvy ako sú definované v § 52 ods. 1, súd je toho názoru, že všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je nevyhnutné aplikovať i na spotrebiteľské zmluvy ako sú definované v cit. ust. § 23a Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. Spotrebiteľské zmluvy predstavujú rovnorodý druh občianskoprávných zmlúv (príp. aj obchodných zmlúv, ktoré majú charakter absolútneho obchodu), v ktorých druhým účastníkom zmluvy je spotrebiteľ; osobitosť spotrebiteľských zmlúv vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu - spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s poskytovateľmi rôznych plnení a služieb. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Zmyslom zavedenia osobitnej úpravy spotrebiteľských zmlúv do právnej úpravy je zvýšená ochrana slabšieho účastníka záväzkových vzťahov, ktoré vznikajú pri poskytovaní služieb. Na to aby zmluva bola označená za „spotrebiteľskú“ musí byť splnená podmienka, že ide o zmluvu ktorá sa uzatvára za rovnakých zmluvných podmienok s väčším počtom spotrebiteľov, pričom tieto podmienky sú vopred pripravené dodávateľom a spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah; k zmluvným podmienkam dodávateľa môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie - spotrebiteľskou zmluvou je teda akákoľvek súkromnoprávna zmluva bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným osobitným zákonom.

20. Súd vychádzal aj z povinnosti interpretovať a aplikovať objektívne právo v súlade s príslušnými smernicami ES, ktoré sa na daný skutkový stav vzťahujú. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora pri aplikácii vnútroštátneho práva, bez ohľadu na to, či bolo prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd má povinnosť, nakoľko je to možné, interpretovať zákon vo svetle znenia a účelu smernice tak, aby sa dosiahol účel smernice v súlade s čl. 189 Zmluvy o EHS, v súčasnosti čl. 249 EHS (rozsudok ESD zo dňa 27.6.200 vo veci *Océano Grupo Editorial SA v. Roció Murciano Quintero*, C - 240/98 a *Salvat Editores SA v. José M. Sánchez Alcón prades*, C - 241/98, *José Luis Copano Badillo*, C - 242/98, *Mohammed Berrone*, C - 243/98 and *Emilio Vinas Feliú*, C - 244/98).

21. Rada ES prijala viaceré smernice týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, konkrétne smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Do Občianskeho zákonníka bola smernica Rady 93/13/EHS (ďalej len „smernica“) prebratá zákonom č. 150/2004 Z. z. účinným odo dňa 01.04.2004, ktorým sa zaviedli ustanovenia upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Ustanovenie § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka definovalo spotrebiteľské zmluvy ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvy podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Takéto vymedzenie spotrebiteľských zmlúv bolo nahradené novelou účinnou od 01.01.2008, podľa ktorej spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Zo znenia a účelu smernice vyplýva, že pod pojmom spotrebiteľské zmluvy je potrebné rozumieť všetky zmluvy, ktoré uzatvára na jednej strane spotrebiteľ, ktorým je fyzická osoba, ktorá koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jej obchodu, podnikaniu alebo povolaniu a na druhej strane dodávateľ, teda akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá koná s cieľom vzťahujúcim sa k jej obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva. Z rozsahu platnosti smernice sú vylúčené zmluvy týkajúce sa zamestnania, zmluvy týkajúce sa nástupníckych práv, zmluvy týkajúce sa rodinného práva a zmluvy týkajúce sa dohôd o včlenení a organizácii spoločností alebo partnerstve.

22. Pri interpretácii zákona vo svetle znenia a účelu smernice súd dospel k záveru, že aj zmluvy, ktoré nie sú uvedené v ust. § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 01.01.2008, ale sú uzatvorené medzi spotrebiteľom a dodávateľom je potrebné vyhodnotiť ako spotrebiteľské zmluvy, nakoľko sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle smernice. Vychádzajúc z vyššie uvedeného má súd za to, že zmluva, ktorá je predmetom sporu, je zmluvou spotrebiteľskou.

23. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/704/2015 zo dňa 30.06.2016), teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/52/2015 zo dňa 18.05.2016). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

24. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

25. Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

26. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť prvú splátku úveru dňa 20.01.2005 a poslednú dňa 20.12.2010. Celý úver mal byť teda splatený do 20.12.2010. Aj napriek skutočnosti, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k zosplateniu úveru, resp. k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, právny predchodca žalobcu si mohol dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých omeškaných splátok uplatniť tieto splátky na súde. Jednotlivé splátky úveru boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Vzhľadom na to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k zosplateniu úveru, každá zo splátok v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne. Posledná splátka bola splatná dňom 20.12.2010, teda trojročná premlčacia doba na uplatnenie poslednej splátky v poradí začala plynúť dňa 21.12.2010 a uplynula dňom 21.12.2013. Žaloba bola na súd podaná dňa 25.11.2013, teda v čase, keď bol nárok žalobcu na všetky splátky okrem poslednej premlčaný.

27. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa, z úradnej povinnosti (v tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.05.2016 2MCdo 5/2015). Na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania zostal žalobcovi nárok len na poslednú splátku úveru vo výške

38,83 Eur (1 170,- Sk) splatnú dňa 20.12.2013. Ostatnej časti nároku žalobcu na splátky splatné od 20.01.2005 do 20.11.2010 nebolo možné vyhovieť, a preto súd žalobu v tejto časti zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania zo splátok splatných od 20.01.2005 do 20.11.2010, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

28. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie poslednej nepremiľčanej splátky úveru vo výške 38,83 Eur, ako aj právo na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením poslednej splátky nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty jej splatnosti, t.j. dňa 21.12.2010. Výška úroku k uvedenému dňu omeškania sa riadila ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., v znení neskorších predpisov. V zmysle uvedeného ustanovenia, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dnu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 21.12.2010 predstavovala 1 %, s pripočítaním 8 percentuálnych bodov je úrok z omeškania vo výške 9 %.

32. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 408,04 Eur. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 38,83 Eur, čo z celkovej uplatnenej sumy predstavuje 9,5 %. Žalobca bol úspešný v nepatrnej časti a žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).